

Ματιές στην Ελλάδα του 1937. «Άσυλο Αλητοπαίδων».

Ματιές μέσα από το Ημερολόγιο και τις ομιλίες του Ιωάννη Μεταξά το 1937, όταν η κυβέρνηση μεριμνούσε για τον λαό με κοινωνικά έργα, για την άμυνα με στρατιωτικά γυμνάσια και κατασκευές των Οχυρών της «[Γραμμής Μεταξά](#)», για την νέα γενιά με την δημιουργία νέων επαγγελματικών σχολών ή ιδρυμάτων, για στήριξη των εργαζομένων με νυκτερινές σχολές, με την υποστήριξη των αδυνάτων και των προβληματικών

παιδιών με την δημιουργία ενός Ασύλου για τα «Αλητόπαιδα» όπως ονομάζονταν τότε, για την ψυχολογική προετοιμασία όλων με θάρρος και αισιοδοξία με ομιλίες σε κάθε διαφορετική κοινωνική ομάδα φοιτητών και εργαζομένων από τον ίδιο τον Μεταξά. Επιλεκτικά παρουσιάζουμε μερικά [έργα της Εθνικής Κυβερνήσεως της 4^{ης} Αυγούστου](#) του έτους 1937, μέσα από τα σημειώματα του Ημερολογίου ή τις ομιλίες του. Το 1937 και το 1938 ήταν δύσκολες χρονιές για την κυβέρνηση. Υπήρχαν αντιδράσεις των πολιτικών, ενδοκυβερνητικές αντιδράσεις, απόπειρες κινημάτων, αναμειξεις των ξένων παραγόντων και προβλήματα με το Παλάτι.

Αριστερά η θεμελίωση του “Ασύλου Αλητοπαίδων” στην Θεσσαλονίκη από τον Ι.Μεταξά.

Δεξιά από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»

[ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 7 ΟΚΤ 1937 ΙΜΕΤΑΞΑΣ «ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΛΙΘΟΝ ΑΣΥΛΟΥ ΑΛΗΤΟΠΑΙΔΩΝ»](#)

Ημερολόγιο

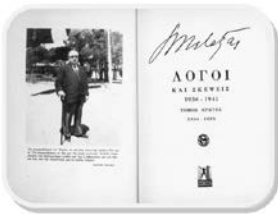

1 Ιανουαρίου 1937, Παρασκευή. Η συνηθισμένη τελετή. Αλλά τάξις. Πολλαί επευφημιαί. Γενική εμπιστοσύνη.-Σχετική καθυσύχασις – προσωρινή; - δια τα Βαλκανικά.

2 Ιανουαρίου, Σάββατον πρωί σύσκεψις με Ζαβιτσιάνον, Ρεδιαδήν, Τσουδερόν, Βαρβαρέσον, Μαντζαβίνον, δια συναλλαγματικήν κατάστασιν. Πολύ καλή. Βράδυ περίπατον πεζή οδόν Σταδίου, εσχηματίσθη πίσω μου διαδήλωσις! Παιδιά, γυναίκες- βράδυ Βλάχον (Καθημερινή). Τα διορθώσαμεν. Θέλει να επανέλθει φιλίαν. ...

6 Ιανουαρίου, Τετάρτη. Των Φώτων Πειραιά. Αρκεταί επευφημιαί. Βράδυ σπίτι συνήθεις φίλοι. Στην ημερομηνία αυτή διακόπτει το Ημερολόγιο και εξηγεί τους λόγους της διακοπής οκτώ μήνες αργότερα στις 9 Νοεμβρίου 1937.

«9 Νοεμβρίου, Τρίτη . Εσταμάτησα . Ισως έκαμα καλύτερα. Είναι πολλά που δεν γράφονται. Μήνες αγωνίας. Ανησυχίας ποτέ αναπαύσεως. Ζωή γεμάτη από κινδύνους. Οι άλλοι δεν τα είδαν ούτε θα τα μάθουν ποτέ. Και ποιός ξέρει ποιά θα είναι η τύχη αυτού του σημειωματαρίου και σε τι χέρια μπορεί να περιπέσει. Αλλά εγώ ξέρω από τι επέρασα . Όλα τα έθαψα μέσα μου χάριν της Χώρας». Και η χρονιά 1937 πλησιάζει στο τέλος όταν στις 7 Δεκεμβρίου, όπως συνηθίζει, γράφει μια περίληψη του έτους που πέρασε.«Άρχισε ο χρόνος με μια βαριά αρρώστεια μου. Επέρασα από δυσμένειες κλονισμούς, δισταγμούς. Και αντίθετα η αγάπη του λαού, του κόσμου της δουλειάς, του φτωχού αύξανε και αύξανε. Διαδόσεις , μίση, φθόνοι συνετρίβησαν όλα επάνω μου. Ετράβηξα ατάραχα».

Το διάστημα από τον Ιανουάριο ως τον Σεπτέμβριο του 1937, που σταματά τις καταγραφές στο Ημερολόγιο, παρακολουθούμε τα έργα του μέσα από τις αντίστοιχες ομιλίες στην Αθήνα ή σε άλλες περιοχές της Ελλάδας όπου βρέθηκε σε περιοδείες όπως καταγράφονται στο τόμο «ΛΟΓΟΙ Ιωάννη Μεταξά» με χρονολογική σειρά.

Στις 7 Ιανουαρίου 1937 με τον ΑΝ 421/1937 που αναφέρονται στα ΦΕΚ Α 2/1937, ανακοινώνει στον ότι παραχωρεί πίστωση 500.000.000 δρχ.για την Κοινωνική Πρόνοια και 100.000.000 από το Υπουργείο Κοινωνικής Αντίληψης, με υπουργό τον Αλέξανδρο Κορυζή. Στην ανακοίνωση του ο Μεταξάς αιτιολογώντας το σημαντικό ποσόν αναφέρεται στις μεγάλες πληγές, όπως τις χαρακτηρίζει, που θέλει να εξυγιάνει, πληγές που κατατρώγουν, νεκρώνουν και μαραζώνουν την ζωή, την ενέργεια και την παραγωγικότητα του ελληνικού λαού. Αναφέρεται στο 1.000.000 Έλληνες που πάσχουν από ελονοσία και σφαδάζουν από τα ρίγη του πυρετού και καταλήγουν ετησίως σε 8.000 νεκρούς. Άλλες 250.000 άρρωστοι με φυματίωση χαροπαλεύουν. Στην ουσία είναι 250.000 εστίες που μολύνουν ολόκληρες οικογένειες και καταλήγουν να έχουν 11.000 νεκρούς ετησίως, αφήνοντας πίσω τους τις οικογένειες τους ρημάδια ψυχικά και οικονομικά. Αναφέρεται επίσης στην μεγάλη εξάπλωση της σίφιλης που έχει φτάσει να διαδίδεται και στην Μακεδονία, Θράκη και Ήπειρο και απειλεί το μέλλον και την ζωτικότητα της φυλής. Αναφέρεται ακόμα στους απόρους, στα άρρωστα παιδιά, στους ανάπηρους και ανίατους γέρους και παραθέτει ένα κατάλογο θνησιμότητας όπου η Ελλάδα έχει μέση διάρκεια ζωής τα 34 έτη όταν στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι τα 65 έτη και στην Ισπανία 42 έτη.

(Ι. Μεταξά, Λόγοι: τόμος Α' σελίδες 149,150,151,152).

Στις 11 Ιανουαρίου 1937 κάνει τα εγκαίνια της Σχολής Κοινωνικής Προνοίας, με Υπουργό τον

Αλέξανδρο Κορυζή και επίτιμο πρόεδρο την Πριγκίπισσα Ειρήνη. Στην ομιλία του αναφέρεται στο έργο που αναλαμβάνουν οι μαθήτριες της Σχολής και επισημαίνει την σημασία του ψυχολογικού παράγοντα στο έργο τους όταν πλέον αποφοιτήσουν και εργάζονται. Επισημαίνει ότι πολλές φορές είναι ψυχολογικοί οι λόγοι που επιδρούν στην βελτίωση ή επιδείνωση των νοσηρών καταστάσεων. Εξηγεί τις τρεις κοινωνικές κατηγορίες τις οποίες θα συναντήσουν κατά την εργασίαν τους και τις οποίες θα πρέπει να τις αντιμετωπίσουν ανάλογα για την αναζήτηση και ευρεση εθελοντών. Την μικρότερη αριθμητικά που είναι οι παντελώς αδιάφοροι άνθρωποι στην δυστυχία και αδυναμία του συνανθρώπου. Την δεύτερη κατηγορία των ατόμων που δεν είναι μεν

αδιάφοροι αλλά τυχαίνει να χαίρονται για την δυστυχία των άλλων. Πόσο πολύ πρέπει να την προσέξουν αυτή την ομάδα γιατί συνήθως είναι άνθρωποι πληγωμένοι, αδικημένοι και άνθρωποι που η κοινωνία δεν εκτίμησε σωστά τα προσόντα τους, και την τρίτη ομάδα που θα είναι οι πραγματικοί βοηθοί στο έργο τους ως εθελοντές, που αποτελείται από άτομα έτοιμα να προσφέρουν βοήθεια εθελοντικά.

([Ι.Μεταξά, Λόγοι: τόμος Α' σελίδες 155,156,157,158](#)).

Την 1η Μαρτίου 1937, αρχίζει η λειτουργία του θεσμού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΑΝ 694 - 1937 ΦΕΚ Α 196 – 1937), το γνωστό Ι.Κ.Α. που χρόνια περίμενε ο εργαζόμενος κόσμος, θεσμός που θα παραμείνει και θα έχει ανυπολόγιστη εκπολιτιστική σημασία για όλη την κοινωνία. Πολλοί αμφισβητούν την πατρότητα του Μεταξά για το Ι.Κ.Α. Η συμβολή του Μεταξά έγκειται στο ότι αυτός ως κυβέρνηση εφάρμοσε κάτι που από την δεκαετία του 1920 ήταν στα ζητούμενα αλλά κανείς δεν είχε πορχωρήσει πέραν της θεωρίας στην πρακτική εφαρμογή του Θεσμού που απαιτούσε κεφάλαια και οργάνωση. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στο αποτελέσματα του έργου του Ι.Κ.Α. «Κάθε πρόοδος και τελειοποίησις της ιατρικής, που εως τώρα ήταν προσιτή μόνο στους προνομιούχους, από σήμερα γίνονται κτήμα όλων και του πιο ασήμαντου χειρώνακτος. Εάν πρόκειται να γεννήσει η γυναίκα του, μια επιστήμων μάμη, τα αναγκαία φάρμακα αλλά και μικρό συγχρόνως βοήθημα για τις πρώτες ανάγκες του νεογέννητου θα είναι στην διάθεση του. Αν γίνει ανίκανος για εργασία θα πάρει μηνιαία σύνταξι αυτός και μετά τον θάνατό του η οικογένειά του. Αν πάθει ατύχημα στην δουλειά θα του προσφέρεται αμέσως θεραπεία και οικονομική βοήθεια...κλπ κλπ»

([Ι. Μεταξά, Λόγοι: τόμος Α' σελίδες 170,171,172](#)).

Ακολουθεί το άρθρο στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ» της 7^{ης} Οκτωβρίου 1937

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Είς τὰ γραφεία τῆς γενικῆς διεύθυν-
σεως τοῦ ἰδρυματοῦ τῶν Κοινωνικῶν
Ἀσφαλίσεων ἐγένετο χθὲς τὴν μεση-
μβρίαν ἡ ὁρκωμοσία τῶν προσελθόντων
κατόπιν διαγωνισμοῦ κατωτέρων ὑπαλ-
λήλων τοῦ ἰδρυματοῦ. Εἰς τὴν ὁρκωμο-
σίαν παρέστησαν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἑρ-
γασίας κ. Δημητράτος, τὸ διοικητικὸν
συμβούλιον τοῦ ἰδρυματοῦ μετ' ἐπι κεφα-
λῆς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ κ. Σ. Κορών-
ην καὶ ὁ γενικὸς διεθυντὴς τοῦ ἰδρυ-
ματος κ. Χρ. Ἀγαλλόπουλος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ
συμβουλίου κ. Κορώνης πρῶτα εἰς τὸν
ὕφυπουργόν τῆς Ἑργασίας κ. Δημητρά-
τον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποιον ἐπέ-
δειξε διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ.
«Οἱ ὑπάλληλοι —ἐτόνισεν ὁ κ. Κορών-
ης— οἱ ὅποιοι θὰ δώσουν μετ' ὀλίγων
ὀρκων πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ
μέγα ἔργον τοῦ ἰδρυματοῦ, προῆλθον
ἐκ σειράς διαγωνισμῶν, διεξαχθέντων
ἐπιτυχῶς καὶ ἀποδωσάντων ἐπαρκῶς ἱ-
κανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὅσον οὐ-
δεὶς ἡ ἐλάχις τῶν διαγωνισμῶν τῶν
τελευταίων ἐτῶν. Τὸ ἱδρυμα ἐπέτυχεν κα-
λοῦς τὴν κατάρτισιν καὶ τὸ πνεῦμα ὑ-
παλλήλων, ἔχοντες δὲ τὴν βέβαιον ἐπι-
πίδα ὅτι θ' ἀποδείχῃ ἐν τῇ πράξει ὅτι
ἐπέτυχεν ὅχι μόνον τοιαύτα προσόντα ἐ-
ξωτερικῶς ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς, ἀλλὰ ἐ-
πέτυχεν καὶ τοὺς ἐργατικότητας καὶ
τοὺς πλεόν πιστεύοντας εἰς τὴν ἀποστο-
λὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφα-
λίσεων. Ἰδίως αὐτὸ ἐλπίζομεν ἂν ἐπι-
τύχομεν, διότι τὸ ἱδρυμα ἠντίλησεν ἀπὸ
τὴν μεγάλῃ καὶ εὐγενεῖα ἀνίσχυον φε-
χὴν τῆς νεωτέρας γενεᾶς τὴν κατεχόμε-

νὴν ἀπὸ τὸ ὁμαδικόν, περισσότερον ὁ-
μαδικόν παρά ποτε ἄλλοτε, πνεῦμα τῆς
κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τὸ ἀσθη-
μα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην
ἀξίαν. Κατὰ τοῦτο εἶνε εὐτυχεῖς καὶ οἱ
σημερον ὀρκιζόμενοι, ἀφοῦ τὰσονται
εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν τοῦ μεγάλου κοι-
νικικοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ὑπὲρ πάν ἄλλο
ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ψυχικὸν τῶν ὁ-
ντων. Μετ' τοιαύτας προϋποθέσεις, οἱ ὁ-
ποιοὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ διαφρασεύ-
σονται ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἀνωτέρου προου-
δικου, παρὰ πᾶσαν ἀτέλειαν πάντος ἀν-
θρώπου ἔργου καὶ μετ' ὅντων τῶν
ποικίλης λοχυρᾶς συνδρομῆς, τὴν οὐδα-
μῶς παρέχετε σὺς, κ. ὑπουργέ, καὶ ἡ σὺν-
αρχὴ κυβερνήσεως, καὶ τελευταίον —ἀλλ'
ὅχι ἐσχάτον— μετ' τὴν δόκον καὶ ἐν πλῆ-
ρῃ γνώσει τοῦ σκοποῦ καὶ τὸν μέγαν
προσανατολισμὴν ἐργασίας τοῦ διοι-
κτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἰδρυματοῦ, τὸ διοι-
κτικὸν συμβούλιον ἐλπίζει, πιστεύει, ὅτι
καὶ συντόμως μετ' πλήρη ἐμπιστοσύνην
ἡμεῖς συνεῖδον θὰ δύνανται νὰ καυ-
χήσῃ ὅτι ἐξτελέσει τὸ καθῆκόν του».

Ἀκολούθως, μετὰ τὴν δεξιὴν τοῦ πα-
ριστομένου ἱερῆς, ἀνεγνώσθη ὁ ὁρκὸς
τῶν ὑπαλλήλων, τὸν ὅποιον οὕτως ἐπα-
νελάμβανον μετ' ὁμονοίας τὴν δεξιάν ἐπα-
ρα. Ὁ ὁρκὸς ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ὁρκίζομαι
νὰ φυλάττω πιστῶς εἰς τὴν πατρίδα καὶ
τὸν συνταγματικὸν βασιλέα τῶν Ἑλλή-
νων, ὅσακοι ἐν τῇ Σύνταγμα, τοῦ
νόμου καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ κράτους
καὶ νὰ ἐκτελῶ τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως
καὶ μετὰ τῆς προσκοῦσης πεποιθήσεως
καὶ ὑπερστατικῆς ἐχευμένης τὰ ἀποτε-
θησόμενα εἰς ἐμὲ καθήκοντα».

Μετ' ὁ λαμβάνων τὸν λόγον ὁ ὑφυ-
πουργὸς τῆς Ἑργασίας κ. Α. Δημη-
τράτος, λέγει τὰ ἑξῆς:
«Εἰμαι πραγματικὰ εὐτυχὴς, κύριοι,
ποῦ μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ σὰς
συχαρῶ τῇ στιγμήν πού ὀρκισθήκατε
ἀναλαμβάνει τὴν ἡμέλην προσπάθειαν πού
ἀναλαμβάνετε τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων
ποῦ μοχλοῦν. Εἰμαι ἰδιαίτερως ὑπερή-
φανος καὶ ἀνυμνήμενος, διότι ὁ τρό-
πος μετ' ὃν ὅποιοι προσελήφθητε πι-
στεύω ὅτι ἐμπνεῖται τοὺς ἀρίστους στὴν
ἀνθρώπων πού ἐτάξαμε τὴν ζωὴν μας γιὰ
τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν ἀνωτέρων ἀνθρω-
πικῶν ἰδεωδῶν. Ὅλοι σὺς μετ' ὃν
ἐπείκει ὅτι ἐμπνεῖται τὴν βεβαι-
οῦ μὴ ἀπολείπει τὸν σκοπὸν καὶ
τὸν μηχανισμόν τοῦ ἔργου τοῦ ὅποιον
σὺς ἀπὸ τὸν θάνατον μόνον γινώσκει.
Ζητῶ πρὸ πάντων θερμὴ πίστι καὶ ἀ-
φοσίωσιν στὸ μέγα ἔργον, τὸ ὅποιον
καλεῖσθε σὺς νὰ διαμορφώσετε στὴν
πραγματικότητα. Ἡ προσπάθειά σας
αὐτὴ θὰ εἶνε δύσκολη στὴν ἀρχή, γιὰ
δὲν θὰ βρῇτε ἕναν ὁργανισμὸν ἐτοιμὸν
μετ' ὁμοθυμαδόν. Τὴν παράδοσιν καὶ τὸν
χαρακτῆρα, ἀντάξια τοῦ μεγάλου ἀν-
θρωπικικοῦ σκοποῦ τοῦ ὁργανισμοῦ
πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι ὅτι θὰ δώ-
σετε σὺς. Μὰς σὺς ἀπείρες μορφές
τῶν βιοποριστικῶν ἀποσχολήσεων τοῦ
ἀνθρώπου πιστεύω ὅτι ἡ καλὴ σας τύ-
χη σὰς ἐπεφύλασσε νὰ ἀποσχοληθῇτε
μετ' ἡμᾶς, ὅσοι καὶ ἐπείκει νὰ σὰς
ἀντιμετωπώμεν. Μέσα στὴν ἱστορία

τῆς ἀνθρωπότητος, σ' ὅλες τὶς ἐποχές,
σ' ὅλες τὶς κοινωνίας, σ' ὅλες τὶς θρησκείας
καὶ τὰς καθεστώσεις, ἐπεβλήθησαν πάντοτε καὶ
πάντοτε στὴν ἐκτίμησιν, τὸν σεβασμὸν καὶ
τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνθρώπων δοσὶ
ἀφ' ὧν τὴν ζωὴν τῶν καίμων
καλὸν σὺς ἀδυνάτους καὶ στοὺς στρα-
χούς. Σὲ παλαιότερους καιροὺς ἡ φαν-
τασία τῶν ἀνθρώπων ἀκόμη ἀνθρώ-
πων, τὴν ἀνέκδοτον ἡμῶν καὶ ἡ-
μεῖς. Ἡ πρόδοσις τοῦ πολιτισμοῦ ἔφε-
ρε τὸ σύγχρονον κράτος ν' ἀναθεῖται
σὺς παρόμοιον ἡμέλην ἔργου, γιὰ τὴν βιο-
ποριστικὴν σὰς ἀποσχολήσας. Πιστεύω
ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη εὐγενέστερη ἀ-
ποσχολήσας, ἀλλ' ὅλην τὴν ζωὴν καὶ ἡ-
μεῖς καὶ γινώσκω τὴν καθάραν καὶ
εὐγενεῖαν ἀνθρώπου. Εἰμαι βέβαιος ὅτι
θὰ αἰσθανθῇ βοήθειαν τὴν ἀποστολὴν
σας καὶ θὰ κρατήσῃ τὴν ἀποστολὴν
τοῦ ἰδρυματοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφα-
λίσεων. Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν κοινωνι-
κῶν ἀσφαλίσεων, ἐπειδὴ εἶνε δουλειὰ
πολύπλοκη καὶ εὐθύκη, πού ἀπαιτεῖ
ἐκτενὴ ἀριστεία καὶ τάξι, θὰ ἐξαρτη-
θῇ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν
προσπάθειαν τῆς δικῆς σας. Κάθε μεγα-
λὸς ὁργανισμὸς ἔχει βέβαιον ἀνάγκη
ἀπὸ τάξι, ἀριστερίας καὶ πειθαρχίας. Σὺς
ὅμως μὴ ἐξιστάσθε ποτὶ δὲν εἰσθε
ὑπάλληλοι οὐλοῦσθαι ἐπιχειρήσεως.
Μὴ ἐξιστάσθε ποτὶ δὲν κάθε χαρτὴ πού
περιμένει τὴν ἐνέργειάν σας ἀντιπροσω-
πεῖται κυριολεκτικὰ πολλὰς δυστυχίας
ποῦ περιμένουν βοήθειαν. Βοηθήσατε πρό-
θετα, προσεφέρατε ἀπὸ τὴν ἐνέργειάν
σας, ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν σας δὲν εἶνε
ποτὶ καλὴ καὶ περισσότερο. Ἀνα-
βολή, ἀμελεία, παραλείψεις δὲν εἶνε
μόνον παράδοσις καθήκοντος οὐλοῦσθαι
γράφειοκράτου. Γίνεσθε ὑπεύθυνοι
δυστυχίας πού ἐνθ' ὑμᾶς ἀνακο-
κοῦσθαι, θὰ ἐλαττωθῇ ἐξ αἰτίας
σας νὰ βασανίζῃ ἀνθρώπους ἀρρυστοὺς
καὶ ἀδύνατους. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἐνυλη-
μα. Καὶ ὡς ἐνυλημα θὰ σὰς καταλο-
γώσῃ.

Κύριοι, ἡ κυβερνήσεως, συνιστᾷ
μὴν πλήρως τὸν μέγαν ρόλον, τὸν ὅ-
ποιον προέκειται νὰ παύσῃ εἰς τὴν ἐλ-
ληνικὴν κοινωνίαν αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφα-
λίσεις, αἱ ὁποῖαι, ὅπως ἐτόνισεν πρὸ ἡ-
μερῶν ὁ σεβαστὸς μου κ. πρόεδρος τῆς
κυβερνήσεως, ἀποτελοῦν τὸ μεγαλεῖ-
ρον κοινωνικὸν ἔργον πού ἐγνώρισεν
νεωτέρως Ἑλλὰς, κατέβαλεν κάθε προ-
πάθειαν νὰ προικίσῃ τὸν ὁργανισμὸν ἱ-
κανοτάτους ὑπαλλήλους. Εἰς σὰς ἀν-
τικεινὰς νὰ τοὺς χειροῦν ἡμεῖς καὶ ἡ
τοὺς κατεβύθητε πρὸς τὸν ὁδὸν ὁρ-
μῶν. Ἡ μέχρι τοῦδε δράσις σας εἰς τὴν
ὁργανισμὸν διδοὶ κάθε βεβαιότητα ὅ
θὰ ἐπιτύχητε. Ἀναπερικρίθητε μέχρι σέ-
μερον εἰς τὸ βαρὺ ἔργον, τὸ ὅποιον σὺ
ἀντιθέτῃ, πλήρως, καὶ διὰ τῆς ἐξαιρέ-
της καὶ συντόνου προσπαθείας, τὴν ἡ-
ποῖαν κατέβαλετε, συντελέσατε ἡ σὺν
πρὸς ἀρχομένη οὐσιαστικὴ ἐναρξιν τῆς
λαειτουργίας τοῦ θεσμοῦ, εἰς τὴν ὁποῖα
σὰς συνοδεοῦν διὰ τοῦ αἰ εὐχὰς τῆς
κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἀκολούθως ὁ κ. ὑφυπουργὸς συνεκά-
ρη τὸν γενικὸν διεθυντὴν τοῦ ἰδρυμα-
τος κ. Ἀγαλλόπουλον, τὸν πρόεδρον τοῦ
διοικητικοῦ συμβουλίου κ. Κορώνην καὶ
τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου κ.κ. Βελντζῆν,
Γούναρη, Κανέλλοπουλον, Ζεφόν, Βου-
κοῦταν, Διβαρη, Παπαβασιλείου καὶ Πα-
παλιῶ, ὡς καὶ τὸν γενικὸν διεθυ-
ντὴν ἐργασίας κ. Παυλάκη καὶ τὸν διευ-
θυντὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας κ. Μη-
τάσπουλον διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ὑπ'
αὐτῶν δόκον ἐργασίαν.

ΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

6ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1937

Ἀγορὰ Πάλης

Λοιδίνον	546.—	550.—
Νέα Ὑόρκη	110.20	111.20
Παρίσιοι	3.60	3.70
Ζυρίχη	25.30	25.55
Ἀλεξάνδρεια	560.—	564.—
Ἀμστερνταμ	60.80	61.40
Στοκχόλμη	28.10	28.35
Βρυξέλλαι	3.71	3.75
Κορυτσά	35.80	37.—

ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ

Βαρσοβία	20.75	21.—
Βουκουρέστι	0.80	0.85
Σόφια	1.35	1.40

ΤΙΜΑΙ CLEARING

Παρίσιοι	3.60	3.70
Μιλάνον	5.88	5.94
Βερολίνον	40.50	41.50
Πράγα	3.85	3.90
Ζυρίχη	25.25	25.55
Βελιγράδι	2.58	2.63
Βουδαπέστη	23.46	23.95
Βρυξέλλαι	3.70	3.75
Κων)πολις	88.70	90.—

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἀνοίγμα 6ης Ὀκτωβρίου 1937

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

	Κατ.	Ἀνωτ.	Κλεισ.
5 % 1914	3.840	3.850	3.850 μ.
Ὑπὸκων	335.—	336.—	336.— μ.
Ὑπὸκων	337.—	337.50	337.50
Ἀνταλλ.	742.—	745.—	745.—
Πολυμοσθῶν	52.50	53.—	52.50
Α' Ἀναγκαστ.	64.50	65.—	64.50
Β' Ἀναγκαστ.	62.—	62.50	62.50 μ.
Α. Κτ. 1926	310.—	313.—	313.— μ.
Τρ. Ἑλλάδος	7.625	7.650	7.650 μ.
Τρ. Ἀθηνῶν	297.—	304.—	302.—
Ἑθνικῆς Τρ.	67.000	68.700	68.700
Ἡλεκτρ. Σιδ.	670.—	672.—	671.—
Σιδ. Θεσσαλ.	896.—	906.—	905.—
ΣΠΑΠ.	232.—	245.—	242.—
Λιπασματα	1.720	1.730	1.725
Ἐριουργίας	374.—	376.—	376.—
Πειραικῆς	1.235	1.240	1.240
Ἀτλᾶς	284.—	298.—	298.—
Οἶν)ποιίας	467.—	480.—	480.—
Οἶνων	1.065	1.080	1.065
Ζύμα	650.—	660.—	650.—
Βιό	330.—	334.—	334.—
Γεωργ. Βιομ.	230.—	232.—	230.—

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: [Κλεισίμων 5ης Ὀ-
κτωβρίου]: — 5 % 1881 καὶ 1884 ἔ
25 1/2, 4 % 1887 ἔ 22, 4 % 1889 ἔ 20
1/2, 5 % 1890 ἔ 25, 5 % 1893 ἔ 29,
4 % 1902 ἔ 23, 5 % 1907 ἔ 28, 4 %
1910 ἔ 23, 5 % 1914 ἔ 29, 7 % 1924
ἔ 41, 6 % 1928 [Σταθεροποίησις] ἔ
34, 4 1/4 % 1927—1930 [Κηρυττικῆς]
ἔ 76 1/2, 6 % 1928 [Παραγωγικῆς]
ἔ 33, 6 % 1931 [Παραγωγικῆς] ἔ 40.

ΧΑΛΚΟΣ: Μετρητοῖς 48]12]6—48]
13]9. Τριῶν μηνῶν 48]10]0 — 48]
12]6.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ: Μετρητοῖς 242]
10]0—243]0]0. Τριῶν μηνῶν 241]5]0
—241]10]0.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Μετρητοῖς 19]3]9.
Τριῶν μηνῶν 19]7]6.

ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ: Μετρητοῖς 19]0]0
Τριῶν μηνῶν 19]5]0.

Ἀνοίγμα 6ης Ὀκτωβρίου 1937

ΖΑΚΧΑΡΙΣ. Νέα Ὑόρκη: Μάρτιος
1.13, Μάιος 1.15, Ἰούλιος 1.16, Σε-
πτέμβριος 1.18.

ΚΑΦΕΔΕΣ [Ρίον No 7]. Νέα Ὑόρ-
κη: Δεκέμβριος 6.15, Μάρτιος 6.65.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ: Ὀκτώβριος 9.0
1/2, Δεκέμβριος 8.10 1/2, Μάρτιος 8.5
1/2, Μάιος 8.4 1/2. Σικάγον: Δεκέμβριος
103 7]8, Μάιος 105, Βίννεπενγκ: Ὀ-
κτώβριος 126, Δεκέμβριος 122, Μάιος
122.

ΒΑΜΒΑΞ. Λίβερπουλ: Ὀκτώβριος
4.57, Ἰανουάριος 4.68, Μάρτιος 4.72,
Μάιος 4.76, Ἰούλιος 4.80, Ὀκτώβριος
4.84. Νέα Ὑόρκη: Ὀκτώβριος 8.25,
Δεκέμβριος 8.09, Ἰανουάριος 8.01,
Μάρτιος 8.02, Μάιος 8.06, Ἰούλιος
8.07.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδίνον: Ὀκτώβριος
8, Νοέμβριος 8, Δεκέμβριος 8, Ἰανου-
άριος—Μάρτιος 8 1/2, Ἀπρίλιος—Ἰου-
νιος 8 3]16.

Κλεισίμων 6ης Ὀκτωβρίου 1937

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια: [Τηλεγρ-
φῆμα Egyptian Cotton Ginnep & Expor-
ters, Νίκης 9]: Sakel: Νοέμβριος 13.
88, Ἰανουάριος 13.90, Αχμν: Ὀκτώ-
βριος 9.84, Δεκέμβριος 9.86.

Στις 17 Μαρτίου 1937, γίνονται τα εγκαίνια των σιλό του Πειραιώς. Στις 18 Μαΐου κάνει δηλώσεις
επὶ τοῦ νόμου περὶ ρυθμίσεως αγροτικῶν χρεῶν.

(Ι.Μεταξά, Λόγοι: τόμος Α' σελίδες 188,189).

Από τις 13 έως τις 17 Ιουνίου περιοδεύει στην Ἠπειρο, τα Ιωάννινα, την Φιλιππιάδα, την Πρέβεζα.
Στις 2 Ιουλίου εγαινιάζει τα δημοτικά ἔργα του Πειραιώς για τα οποία ὅπως καὶ για τὴν ομιλία στο
γεῦμα των εμποροβιομηχάνων θα αναφερθούμε σε ἄλλη ἀνάρτηση καὶ για τὴν τεράστια σημασία

που απέδωσε στην πόλη του Πειραιά. Την 1^η Αυγούστου 1937 έγινε η ηλεκτροκίνηση του σιδηροδρόμου της Κηφισιάς.

Τον Αύγουστο έκανε περιοδεία στην Θήβα, στην Χαλκίδα και στην Εύβοια και στις 28 Αυγούστου θεμελίωσε την Αεροπορική Σχολή στο Τατόι. Στις 23 Σεπτεμβρίου έκανε τα εγκαίνια της Σχολής Τουριστικών Επαγγελματιών. Με κατεύθυνση προς τις Σέρρες όπου προφανώς πήγε προκειμένου να επιθεωρήσει την κατασκευή των οχυρωματικών έργων που σήμερα ονομάζονται «Γραμμή Μεταξά» και να παρακολουθήσει και τα μεγάλα γυμνάσια του στρατού. Ανάμεσα σε όλα τα πρώτης ανάγκης θέματα θα βρει τον χρόνο να θέσει το θεμέλιο λίθο του «Ασύλου Αλητοπαίδων Θεσσαλονίκης».

Στην ομιλία του επισημαίνει ότι κοινωνία που δεν εμφορείται από το πνεύμα της αλληλεγγύης από του πρώτου μέλους αυτής μέχρι του τελευταίου, κοινωνία που δεν συναισθάνεται ότι αποτελεί σύνολον, κοινωνία μέσα στην οποία υπάρχουν τάξεις οι οποίες αδιαφορούν δια την κατάστασιν των ενδεών και δυστυχών, είναι κοινωνία η οποία δεν δύναται να ζήσει και η οποία θα καταποντισθεί και θα εξαφανισθεί μια ημέραν, μέσα εις τας φλόγας και εις τα κύματα. Αντίθετα Κοινωνίες στις οποίες το αίσθημα αλληλεγγύης είναι ισχυρό και ότι αποτελούν ένα σύνολον είναι οι κοινωνίες που συγκροτούν Έθνη μεγάλα και ισχυρά.... Το κυριώτερον αίσθημα που πρέπει να διέπει τις κοινωνίες οι οποίες έχουν συνείδησιν του προορισμού τους είναι η αγάπη και η φροντίδα προς το παιδί για το μέλλον αυτό της κοινωνίας. Θα ήταν τύφλωση εάν ενομίζαμε ότι προορισμόν έχομεν να φροντίζομεν δια την σημερινήν πρόσκαιρη ζωή και όχι δια το μέλλον το οποίον αποτελεί την αιώνιαν συνέχειαν της ζωής του Έθνους....χαίρω πολύ διότι ευτύχησα να ίδω το όνειρον της ιδρύσεως του Ασύλου «Αλητοπαίδος» πραγματοποιούμενον. Ποιός ξέρει ποιά από αυτά τα παιδιά

θα βγούν μεγάλα κεφάλια για τον τόπον μας!... Ποιός ξέρει ποιά από τα παιδιά αυτά δεν θα διευθύνουν τας τύχας του τόπου!

(Ι.Μεταξά, Λόγοι: τόμος Α' σελίδες 244,245)

Ακολουθούν πρωτοσέλιδα της εφημερίδας «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»

